

THE BIBLE TRUTH

Editor
P.K. VARGHESE

000

Published by Church of Christ

പുതിയ നിയമ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ പുനരേകീകരണം

Vol. 33

October 2018

No.10

എഡിറ്റോറിയൽ

ദൈവ കൃപയിൽ ആശ്രയിക്കുകയും ദൈവത്തോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതം ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ സൂക്ഷിക്കും. നിങ്ങളും ഞാനും ഈ ലോകത്തിൽ വന്നതു ദൈവനിശ്ചയത്താലാണ്. അല്ലാതെ യാദൃശ്ചികമായി സംഭവിച്ചതല്ല. അതിനാൽ നാം ദൈവത്തോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു മനസിലാക്കാത്തവരാണ് ലൗകികമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നത്. ലൗകികവും ആത്മികവുമായ ജീവിതം തിരിച്ചറിയാത്തവർ അനവധിയാണ്. എന്താണ് ആത്മിക ജീവിതം എന്നു വെച്ചാൽ? ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനു കീഴ്പ്പെട്ട് ദൈവാത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കുക എന്നാണ് അതിനർത്ഥം. ദൈവാത്മാവ് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിലാണ്. ദൈവം ആധികാരികമായി മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗദീപ്യമാണ് തിരുവെഴുത്ത്.

പക്ഷെ മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകളെ പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. അതിനു പല കാരണങ്ങളാണുള്ളത്. മനുഷ്യർ വേദഭാഗങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛാനുസരിച്ചാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അക്കാരണത്താൽ ജനങ്ങൾ പലവിധത്തിൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഷയിൽ നിന്നു മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടതിലും ദൈവഹിതത്തിന് വൈപരീത്യം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. അതിനാൽ സത്യസന്ധവും നിഷ്പക്ഷവുമായ പഠനം നടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ മൂലഭാഷയെ ആശ്രയിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ദൈവം ആരംഭം മുതൽ തന്റെ സന്ദേശത്തിൽ ഏകീകൃത നിയമവും ലക്ഷ്യവുമാണ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി കാണപ്പെട്ടാൽ അത് നാം

വിശ്വസിക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ഏത് ആത്മാവിനെയും നാം വിശ്വസിക്കാതെ ആത്മാവ് ദൈവത്തിൽ നിന്നു ഉള്ളതോ എന്നു നാം പരിശോധിക്കണം. അന്ധമായ വിശ്വാസമോ അനുകരണമോ അല്ല നമുക്ക് ആവശ്യം. മറിച്ച് കാര്യ കാരണ സഹിതം വേണം നാം വിവേചിക്കുവാൻ. മനുഷ്യർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് എന്തെന്നു ദൈവത്തിനറിയാം. അത് നാം തിരിച്ചറിയണം. ദൈവിക സത്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കി യാൽ വചനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിശ്വാസം ആവശ്യമാണ്.

തികവുള്ള തിരുവെഴുത്താണ് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ നാം എടുക്കേണ്ടത്. അതിനു പകരമായി മറ്റൊന്നും ഇല്ല. സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതാണ് മതപരമായ അനുസരണത്തേക്കാൾ നല്ലത് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ ദൈവ നീതിയല്ല അന്വേഷിക്കുന്നത്. നിയമലംഘികളായ മനുഷ്യരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം, ദൈവ നീതി നിലനിർത്തി അവരെ രക്ഷിക്കുവാനാണ് ദൈവ പദ്ധതി. യേശു ദൈവ നീതി വെളിപ്പെടുത്തി. മഹത്തായ ത്യാഗം ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രസാദകരമായ യാഗമായി തീർന്നു. ആകയാൽ കൃപയാലാണ് ദൈവം മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തെ മനുഷ്യർ ഭോഷ്യമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ദൈവവും മനുഷ്യരുടെ ജ്ഞാനത്തെ ഭോഷ്യമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.

ഇന്ന് മതപരമായ സംഘങ്ങൾ ധാരാളം നിലവിലുണ്ട്. അവ ദൈവത്താൽ ആരംഭിച്ചതോ, ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്നതോ അല്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു പള്ളിയിലോ കൂട്ടായ്മയിലോ പോയി ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചാൽ മതി എന്ന വിശ്വാസക്കാർ വളരെയാണ്. പക്ഷെ ദൈവകൽപന അതിന് എതിരാണ്. ദൈവം ആത്മാവ് ആകുന്നു. അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും നമസ്കരിക്കണം എന്നത് ദൈവകൽപനയാണ്. അതിനെ മാറ്റുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് അവകാശമില്ല. മാനുഷിക നിയമങ്ങളേക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷക്ക് ദൈവ നിബന്ധനകളാണ് അനുസരിക്കേണ്ടത്. മാനുഷിക സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർ അവസാനം നിരാശപ്പെടും. കർത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും പാപമോചനത്തിനായി കർത്താവ് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതു അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഒരു ബൈബിൾ പരീക്ഷ

J.C. ചോട്ട്

ദൈവേഷ്ടം മനുഷ്യനു വ്യക്തമായി മനസിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനു ബൈബിൾ തന്നെയാണ്. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ദൈവേഷ്ടം എന്തെന്നു നിങ്ങൾക്കു അറിയാമോ? താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വേദവാക്യങ്ങൾ ദയവായി വായിക്കുക. ചോദ്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് അതിനുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അടയാളപ്പെടുത്തുക. എല്ലാ ഉത്തരങ്ങളും അടയാളപ്പെടുത്തിയ ശേഷം പുറകിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉത്തരങ്ങൾ എഴുതി എന്നു തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ സ്വയമായി എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം അടയാളപ്പെടുത്തി കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ഉത്തരങ്ങൾ നോക്കരുത്.

1. തന്റെ ഏക ജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചു പോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (യോഹന്നാൻ 3:16) ആകയാൽ ദൈവപുത്രനായ യേശു ആകാശത്തിൽ കൂടി കടന്നു പോയോരു ശ്രേഷ്ഠ മഹാ പുരോഹിതനായി നമുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ സ്വീകാര്യം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾക. (എബ്രായർ 4:14)

ആരാണ് യേശു ..1 വെറുമൊരു മനുഷ്യർ 2. ദൈവ പുത്രൻ

2. ആരും അയക്കാതെ എങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കും? നമ്മു സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ കാൽ എത്രമനോഹരം എന്നു എഴു

തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ (റോമർ 10:15) എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചതും നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതും നിങ്ങൾ നൽകുന്നതും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതും വ്യഥാവല്ലെന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ പിടിച്ചു കൊണ്ടാൽ ഞാൻ ഇന്നവിധം നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു നമ്മൾക്കു വേണ്ടി തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാരം മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രകാരം മൂന്നാം നാൾ ഉയിർന്നെഴുന്നേറ്റു (1 കൊറുന്ത്യർ 15: 1-4)

സുവിശേഷം എന്നാൽ എന്ത്? .1. യേശുവിന്റെ മരണം അടക്കം ഉയിർപ്പ് എന്നിവ അടങ്ങുന്ന സുവാർത്ത 2. വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം ലഭിക്കുന്ന രക്ഷ. 3. കരുണയും കൃപയും.

3. ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ ; വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. വിശ്വാസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെട്ടു. (മർക്കൊസ് 16: 15-16)

രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ഒരാൾ എന്തു ചെയ്യണം? .1 വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്യുക. 2. പാപികളുടെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുക. 3. വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുക.

4. സ്നാനത്തിൽ നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ അടക്കപ്പെടുകയും അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെ

ഘനേൽപ്പിച്ച ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപാര ശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ അവനോടുകൂടെ നിങ്ങളും ഉയിർത്തെ ഘനേൽക്കുകയും ചെയ്തു. (കൊലൊസ്യർ 2: 12) ഫിലിപ്പൊസ് ഐത്യാപ്പാക്കാരനായ ഷണ്ഡനോടു സംസാരിക്കുന്ന ഭാഗം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. അവൻ ഇങ്ങനെ വഴി പോകയിൽ വെള്ളമുള്ളൊരു സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ ഷണ്ഡൻ: ഇതാ വെള്ളം ഞാൻ സ്നാനം ഏൽക്കുന്നതിനു എന്തു വിരോധം എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു ഫിലിപ്പൊസ്: നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആകാം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു ക്രിസ്തു ദൈവ പുത്രൻ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ തേർ നിർത്തുവാൻ കൽപ്പിച്ചു. ഫിലിപ്പോസും ഷണ്ഡനും ഇരുവരും വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി അവൻ അവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു (പ്രവൃത്തി 8:36-38)

സ്നാനം എന്നാൽ എന്ത്? 1. പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനം 2. വെള്ളത്തിലുള്ള അടക്കം. 3 ഒരാളുടെ തലയിൽ വെള്ളം കോരി ഒഴിക്കൽ.

5. ക്രിസ്തുയേശുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആകുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഗലാത്യർ 3: 26-27)

ഒരാൾ എങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുന്നു? 1. വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം. 2. സ്നാനത്താൽ.

6. “ഒരുത്തൻ ക്രിസ്തുവിൽ ആയാൽ അവൻ പുതിയ സൃഷ്ടിയാകുന്നു. പഴയതു കഴിഞ്ഞുപോയി; ഇതാ അതു പുതുതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു”. (2 കൊരിന്ത്യർ 5:17)

ക്രിസ്തുവിലായി തീരുന്ന വ്യക്തി ആരായി തീരുന്നു? 1. ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടി . 2. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു നഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നു.

7. “യേശു അവനോടു ആമേൻ, ആമേൻ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; പുതുതായി എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു” യോഹന്നാൻ 3:5)

ഒരാൾ പുതുതായി ജനിച്ച് പുതിയ സൃഷ്ടിയാകുന്നതെങ്ങനെ? - 1. സഭയാകുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കാൻ അയാൾ വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിക്കുന്നു. 2. തന്റെ സ്വന്തം രക്ഷിതാവായി യേശുവിനെ അയാൾ സ്വീകരിക്കുന്നു.

8. “ നീ പത്രൊസ് ആകുന്നു. ; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ സഭയെ പണിയും; പാതാളഗോപുരങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കയില്ല - എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു ”. (മത്തായി 16:18).

സഭ പണിതതു ആര്? - 1. ക്രിസ്തു തന്നെ. 2. മാർട്ടിൻ ലൂഥർ. 3. മറ്റുള്ളവർ

9. “ ക്രിസ്തു, ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവായി സഭയ്ക്കു തലയാകുന്നതുപോലെ ഭർത്താവു ഭാര്യയ്ക്കു തലയാകുന്നു”. (എഫെസ്യർ 5:23)

രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ഒരാൾ സഭയിൽ അംഗമാകേണമോ?

1. ഇല്ല. 2. ഒരു സഭ മറ്റുള്ളവ പോലെ തന്നെ. 3.ക്രിസ്തു ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവകയാൽ, ശരീരം എന്നതു സഭയാകയാൽ ഒരാൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കർത്താവിന്റെ സഭയിൽ അംഗം ആകണം.

മുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ച വസ്തുതകൾ എല്ലാം നിസാരമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സത്യമത്രെ. നിങ്ങൾ അവയെ സ്വീകരിക്കുമോ? അവ വിശ്വസിച്ചു അനുസരിക്കുമോ? നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷയും പ്രാർത്ഥനയും.

ഉത്തരങ്ങൾ

1. ദൈവപുത്രൻ
2. യേശുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയിർപ്പ്
3. വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുക
4. വെള്ളത്തിലുള്ള അടക്കം
5. സ്നാനത്താൽ
6. ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടി.
7. സഭയാകുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കാൻ അയാൾ വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിക്കുന്നു.
8. ക്രിസ്തു തന്നെ.
9. ക്രിസ്തു ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവകയാൽ ശരീരം എന്നതു സഭയാകയാൽ ഒരാൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കർത്താവിന്റെ സഭയിൽ അംഗം ആകണം.

ക്രൂശ് ദിശയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു

ജെറി മനാസ് കൊ

(കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിന്റെ തുടർച്ച)

ലൂക്കോസിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഏതാണ്ട് 33 പ്രാവശ്യം യേശുശലേമിനെ പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധ നഗരമായിരുന്ന ആ പട്ടണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എടുത്തു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ശമര്യക്കാർ യേശുവിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. യേശു പലപ്പോഴും യേശുശലേമിനെ നോക്കിയാണ് നടന്നിരുന്നതു. തന്റെ മുഖം യേശുശലേമിന്റെ നേർക്കായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തം (ലൂക്കോസ് 9: 53)

തന്നെ തള്ളി പറയുന്നതും ഒറ്റി കൊടുക്കുന്നതും വിചാരണ നടത്തുന്നതും ക്രൂശിൽ തറക്കുവാൻ ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതും എല്ലാം യേശുശലേമിൽ ആയിരിക്കുമെന്നു കർത്താവിനു അറിയാമായിരുന്നു. മനുഷ്യരെ വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള വഴി ക്രൂശ് തന്നെയാണെന്നു അവൻ മനസിലാക്കിയിരുന്നു. അവൻ കഷ്ടത അനുഭവിക്കയും മനുഷ്യരുടെ കയ്യാൽ മരണത്തിനു ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞപ്പോൾ പന്തിരൂവർ ദുഃഖിതരായിരുന്നു. “ കർത്താവേ നിനക്ക് അങ്ങനെ ഭവിക്കരുതേ എന്നു പത്രോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു. ക്രൂശ് വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ വഴിയാണെന്നു പത്രോസിനോ മറ്റു അപ്പോസ്തന്മാർക്കോ അന്നു അറിയാമായിരുന്നില്ല (മത്തായി 16:22) വേദനയും കഷ്ടതയും മരണവും കൂടാതെയുള്ള വഴിയിരിക്കാം പത്രോസ് ആഗ്രഹിച്ചത്.

സ്വയം തൃജിച്ച് കഷ്ടത സഹിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത എല്ലാ ക്രിസ്താനികളെയും ഓർപ്പിക്കുന്നു. (മത്തായി 16:24) യേശു വിന്നു വേണ്ടി കഷ്ടം ഏൽക്കേണ്ട വഴിയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെത്. ക്രിസ്തുവിൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വർക്കെല്ലാം ഉപദ്രവമുണ്ടാകും എന്നു മുന്നറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. (2 തിമൊഥെയൊസ് 3: 12) ക്രൂശിന്റെ പാതയിൽ അനുഭവപ്പെടേണ്ടി വരുന്ന കഷ്ടങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും ലജ്ജിതരാകരുതെന്നു പൌലൊസ് തിമൊഥെയൊസിനെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. (2 തിമൊഥെയൊസ് 1:8) ആ കഷ്ടതക്കു അർത്ഥം നൽകുന്ന ഒന്നാണ് ക്രൂശ്.

പ്രസംഗത്തിനു ദിശ നൽകുന്ന ഒന്നാണ് ക്രൂശ്

നമ്മുടെ കാലയളവിൽ ഈ ദിശ അനേകർക്കു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ക്രിയാത്മകമായ ഉപദേശത്തെയും പ്രസംഗത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന ഒരാളല്ല ഞാൻ. മാനസിക ശക്തിയേയും ആരോഗ്യത്തെയും കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നതു അനവസരത്തിലുള്ളതാണ് എന്നു പറയാനും വയ്യ. കാരണം പുതിയ നിയമത്തിൽ മാനസികവും വൈകാരികവുമായ ആരോഗ്യത്തെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവ പ്രസംഗിക്കുക തന്നെ വേണം. (മത്തായി 6:24-34, ഫിലിപ്പിയർ 4:6-7) പാപത്തെ ശാസിക്കുന്നതു പകരം മനസിലാക്കുവാനുള്ള ഒരു സഹായി എന്ന നിലയിൽ മാത്രം പ്രസംഗം ഒരുങ്ങുമ്പോൾ വ്യഭിചാരം കുലപാതം തുടങ്ങിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കു ശിക്ഷയെ കാര്യമായി സ്പർശിക്കാതെ വിടുന്നു. അതു നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനു ദോഷമേ സംഭവിക്കയുള്ളൂ.

ക്രിസ്തുവിനെയും അവന്റെ ക്രൂശിനെയും പറ്റി വിവരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല ആത്മീയമായ ചികിത്സ. രാഷ്ട്രീയമോ സാമൂഹികമോ, സാമ്പത്തികമോ ആയ കാര്യങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതല്ല.

സാത്താൻ ആരാണ്?

റോബർട്ട് എം.

ഏതൊരു ചോദ്യത്തിനും ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ നാം ബൈബിളിനെ ആശ്രയിക്കണം. മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവാണ് സാത്താൻ. അവന്റെ സൂത്രങ്ങൾ നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നു ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സൂത്രശാലിയായ പിശാചിന്റെ തന്ത്രപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആണ് മനുഷ്യരേയും ദൈവത്തേയും തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നത്. (2 കൊരിന്ത്യൻ 2:11; എഫെസ്യർ 6:11-17). കുറച്ചുകൂടെ പറയുകയാണെങ്കിൽ സാത്താൻ നമ്മുടെ വഴി മുടക്കിയാണ്. നന്മയിലേക്കു തിരിയുന്നവരെ അവൻ തടയുകയും എന്നു അപ്പൊസ്തലനായ പൌലോസ് പറയുന്നു. (1 തൊസലോനിക്യർ 2:18) സാത്താൻ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അപ്പൊസ്തലനായിരുന്ന പൌലോസിന്റെ സേവനത്തെയും അന്നത്തെ ചില ക്രിസ്ത്യാനികളെയും തടുത്തുവെങ്കിൽ ഇന്നും അവൻ നമ്മുടെ സേവനത്തെയും ദൈവവചനാനുസരണത്തെയും തടയും എന്നതു സ്പഷ്ടമാണ്.

ഒരു വിധത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ എല്ലാവരും ആത്മീയ പോരാട്ടത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ടു എതിരാളിയെ കുറിച്ച്

നാം ബോധ്യമുള്ളവരായിരിക്കണം. പിശാച് അലരുന്ന സിംഹം പോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു നോക്കി അലഞ്ഞു നടക്കുകയാണ് എന്നു പത്രോസ് നമ്മെ മുന്നറിയിക്കുന്നുണ്ട്. (1 പത്രോസ് 5: 8) സാത്താനെ കുറിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നമുക്കു ശ്രദ്ധിക്കാം.

പല പേരുകളാൽ സാത്താൻ അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവനെ സാത്താൻ എന്നു വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ഇയ്യോബ് 1:6-1 ദിനവൃത്താന്തം 21: 1 സെഖര്യാവ് 3:1; ലൂക്കോസ് 22:31) പിശാച് (മത്തായി 13:39). യോഹന്നാൻ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവായിട്ടാണ് (യോഹന്നാൻ 12:31,14:30,16:11) ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം ആയിട്ട് പൌലോസ് ചിത്രീകരിക്കുന്നു (2 കൊരിന്ത്യൻ 4:4) മത്തായിയുടെ വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ദുഷ്ടൻ എന്നാണ്. (മത്തായി 13:39) ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അവന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (യോഹന്നാൻ 8:44) കുറ്റാരോപണം നടത്തുന്നവനാണ് പിശാച് (ഇയ്യോബ് 1:6 -7:9-12: വെളിപ്പാട് 13:10).

ആളുകളെ ദൈവത്തിൽ നിന്നും പിന്തിരിക്കുവാൻ പിശാച് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അവൻ ഇതു നേരിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുകയല്ല. പരോക്ഷമായി പ്രവർത്തിക്കും. ആദ്യം പരീക്ഷണമായി നമ്മിൽ പാപം ചെയ്യുവാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കും. പിന്നീട് ആ മോഹത്തിനു നാം ഇരയായി തീരുന്നു. (1 യോഹന്നാൻ 2:15-17) നമുക്കു നേരിടുന്ന പരീക്ഷണത്തെ മുന്നായി തരം തിരിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജഡമോഹം, കൺമോഹം, ജീവനത്തിന്റെ പ്രതാപം എന്നിവയാണവ. പരീക്ഷണങ്ങളും പരിശോധനകളും വരുമ്പോൾ നാം ഓർത്തിരിക്കേണ്ട കാര്യം ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ

പരീക്ഷിക്കുന്നവനല്ല എന്നതാണ്. ഓരോരുത്തൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു സ്വന്ത മോഹത്താൽ ആകർഷിച്ചു വശീകരിക്കപ്പെടുകയാൽ ആകുന്നു. മോഹം ഗർഭം ധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു. പാപം മുഴുത്തിട്ടും മരണത്തെ പെറുന്നു. എന്റെ പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, വഞ്ചിക്കപ്പെടരുത്. (യൊക്കോബ് 1:13-16)

ആത്മീയമായി സാന്താനൻ നമ്മെ അന്ധരാക്കി മാറ്റും എന്നു പൌലൊസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദൈവപ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനം ശോഭിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ മനസുകുരുടാക്കി (2 കൊരിന്ത്യർ 4:4) സാന്താനൻ നേരിട്ടു വന്നു നമ്മുടെ കാഴ്ച ഇല്ലാതാക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു. പിന്നെയോ നമ്മുടെ കാഴ്ച ശരിയായതിൽ മറ്റൊന്നിലേക്കു തിരിച്ചു വിടുന്നു. അപ്പോൾ നാം കാണേണ്ടതു കാണുന്നില്ല. ഇന്നു ഭൂരിഭാഗം പേർ ആത്മീയ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്, പിശാച്, താൽക്കാലികമായ ആകർഷണ വലയത്തിൽ കുടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ നിത്യമായ നമ്മുടെ ഭാഗ്യം അവൻ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ലോകപ്രകാരമുള്ള ജീവിത സുഖത്തിലേക്കു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയും കരുതലും മാറുമ്പോൾ ആത്മീയമായി നാം ചിന്തിക്കാതിരിക്കും. അവിടെയാണ് പിശാച് വിജയിക്കയും മനുഷ്യർ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്.

ദുരുപദേശങ്ങൾ, മാനുഷികമായ ഉപദേശങ്ങൾ, അനാചാരങ്ങൾ, ദൈവ നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായ പ്രവണതകൾ എന്നിവയെല്ലാം സാന്താനന്റെ തന്ത്രങ്ങളാണ്. ശരിയായ സത്യത്തെ അൽപമൊന്നു മാറ്റിയാൽ ആരും അതത്ര കാര്യമാക്കുകയില്ല എന്നതാകാം അവൻ ചിന്തിക്കുന്നത് മനുഷ്യർ അതു അങ്ങനെ

വിശ്വസിച്ചു കൈകൊള്ളും എന്നു പിശാചിനറിയാം. മനുഷ്യരെ തെറ്റിക്കുവാൻ പിശാച് തന്റെ എല്ലാ സൂത്രവഴികളും ഉപയോഗിക്കും. സഹോദരങ്ങളെ തമ്മിൽഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കി അവരെ ദൈവത്തിൽ നിന്നകറ്റും. ബന്ധുക്കളിലും കുടുംബാംഗങ്ങളിലും ദൈവവചനം അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നവരിൽ അവൻ പ്രവേശിച്ച് ദൈവ മക്കളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് പിന്തിരിപ്പിക്കും. അതു തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള പരിജ്ഞാനം നമ്മിൽ വേണം. ബലഹീനരുടെ ബലഹീനത അവൻ ചൂഷണം ചെയ്യും.

സാത്താൻ കുലപാതകനും ഭോഷ്കു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവനുമാണ്. ലോകത്തിൽ പാപവും പാപത്താൽ മരണവും കടത്തിവിട്ടതു അവനാണ്. വഞ്ചനയിലൂടെ അവൻ മരണത്തിനിടയാക്കിയതാണ്. ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു ദുരുഹത സൃഷ്ടിച്ച ആളുകളെ വഞ്ചിക്കുകയാണ് സാത്താൻ. വിശ്വാസക്കുറവുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ സംശയം ചെലുത്തുകയും അവരെ അവിശ്വാസത്തിലേക്കു മാറ്റുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു നാം ഉണർന്നിരിക്കണം. സാത്താൻ നോക്കുന്നതു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെയാണ്. പ്രപഞ്ച വസ്തുക്കളെ കാണിച്ച് മോഹിപ്പിച്ച് വിലയേറിയ ആത്മാവിനെ അവൻ നശിപ്പിക്കുന്നു. സർവ്വലോകത്തെക്കൊളും വിലയുള്ളതാണ് നമ്മുടെ ആത്മാവ്, ആ ഒരു ആത്മീയ പരിജ്ഞാനം നമ്മിൽ നിലനിർത്തണം.

ഈ ആത്മീയ യുദ്ധത്തിൽ നാം എടുക്കേണ്ട ആയുധം ശാരീരികമോ ലൗകികമോ ആകരുത്. കാരണം നമ്മുടെ പോരാട്ടം ജഡ രക്തങ്ങളോടല്ല. ദൃഷ്ടാന്തസേനയോടാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക

ജോൺ ജി.

കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന മനോഭാവം ഇന്നു സമൂഹത്തിൽ പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്ന ഒരു ഗുണമാണെന്നു പറയാം. കഴിവില്ലായ്മ, ബലഹീനത, എന്നൊക്കെ ഇതിനെ ആളുകൾ വിലയിരുത്താറുണ്ട്. അപമാനവും നഷ്ടവും എല്ലാം ഇതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടാകാം. ശക്തിക്കും ശേഷിക്കുമാണ് സമൂഹം ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നത്. താഴ്മ ധരിക്കുന്നതിനല്ല. സമൂഹത്തിൽ മാനുന്മാരായവർ സ്വയം ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ശക്തിയും അധികാരവും ഉപയോഗിച്ച് കാര്യം സാധിക്കുന്നു, വേറൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ കീഴ്പ്പെടുന്നതിനു പകരം അവർ മറ്റുള്ളവരെ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

എങ്ങനെയായാലും കീഴ്പ്പെടൽ ഒരു പരാജയമായി തോന്നേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കീഴ്പ്പെടൽ ബലഹീനതയായി തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതുമില്ല. അതു മറ്റുള്ളവർക്കു നമ്മെ ചവിട്ടിമെതിക്കാൻ നാം അനുവദിക്കുകയാണ് എന്നും തോന്നരുത്. ശക്തനായ ഒരാൾക്കു വിനയപൂർവ്വം ജീവിക്കാൻ കഴിയും. കീഴ്പ്പെടുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണം നമുക്കു യേശുക്രിസ്തുവിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഈ ലോകത്തിന്റെ തന്നെ പരമാധികാരിയും സർവ്വത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിതാവുമായ യേശുവിന്റെ മനോഭാവം വിനയത്തോടുകൂടിയുള്ളതായിരുന്നു. അവൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സമയത്തൊക്കെയും അതു പ്രാവർത്തികമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടത

മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു നമുക്കു കഷ്ടതയും വേദനയും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നാം ഓർക്കേണ്ടതു നമുക്കു വേണ്ടി ഒരു മാതൃക വിട്ടേച്ചുപോയ ക്രിസ്തുവിനെയാണ്. സഹിഷ്ണുത എന്ന മനോഗുണം നാം അവനിൽ നിന്നു പഠിക്കണം. പാപം ചെയ്യാതെ ജീവിച്ച യേശുവിന്റെ വായിൽ നിന്നു ഒരു വഞ്ചനപോലും വന്നിരുന്നില്ല. (1 പത്രോസ് 2:2125) നാം കുറ്റം ചെയ്യാതെ കഷ്ടം സഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഭാഗത്തു ദൈവം ഉണ്ടാകും. നീതിക്കുവേണ്ടി ഉപദ്രവം സഹിച്ചാൽ നാം ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. അഥവാ ദൈവം നമ്മെ അംഗീകരിക്കും. ക്രിസ്തു യേശുവിന്റെ നാമം ധരിച്ചിട്ടു നാം കഷ്ടം ഏൽക്കേണ്ടിവന്നാൽ ലജ്ജിക്കരുത്. ആ നാമം ധരിച്ചിട്ടു നാം സന്തോഷിക്കുകയത്ര വേണ്ടത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടത്തിൽ നാം പങ്കുകാരാകുന്നതാവും നാം സന്തോഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഒരിക്കലും നാം നിരാശപ്പെടുകയല്ല വേണ്ടത്. (1 പത്രോസ് 4:13-14). ക്രിസ്തുനിധായിട്ടു കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടി വന്നാൽ നാം ഒരിക്കലും ലജ്ജിക്കരുത്. നാം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്.

നാം കർത്താവിന്റെ കാൽപാടുകളെ പിൻപറ്റേണ്ടതിനാണ് അവൻ നമുക്ക് ഒരു മാതൃക വിട്ടേച്ചു പോയതു. അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു നീതിമാൻമാർക്കു നേരിടുന്ന ഉപദ്രവം നാം നീതിയോടെ നേരിടണം. അതിനു നമുക്കു സഹനശക്തിവേണം. ആ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റുവാനായി യേശു നമുക്കു മാതൃക തന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന മാതൃക എന്ന പദം വളരെ ലളിതമാണ്. ഒരുബാലൻ പകർത്തേഴുത്തു നടത്താറുണ്ട്. മറ്റൊന്നു നോക്കി അതുപോലെ എഴുതി പഠിക്കുകയാണ്

കുട്ടികൾ ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ ക്രിസ്തു നമുക്കു ജീവിതത്തിൽ അനുകരിക്കാനായി തന്നിരിക്കുന്ന മാതൃക അതേ പോലെ പിൻപറ്റണം. (1 പത്രോസ് 2:21) ക്രിസ്തീയ ജീവിത പാതയിൽ നാം നമ്മുടെ പെരുമാറ്റവും മനോഗൂണവും യേശുവിന്റേതായി അടയ്ക്കുന്നുണ്ടോ? നാം പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നാം പിൻപറ്റേണ്ടതിനു തന്നിരിക്കുന്ന മാതൃക അവന്റെ കാൽപാടുകളാണ്. അവൻ നടന്നതുപോലെ നാം നടക്കണം. കൊച്ചുകുട്ടികൾ നടക്കുമ്പോൾ അപ്പന്റെയും അമ്മയുടെയും കാലടി നോക്കി നടക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലടികളെ നോക്കി നടന്നാൽ നാം തെറ്റുകയില്ല. അവൻ നടന്ന പാതയിലൂടെയാണ് നാം സഞ്ചരിക്കേണ്ടത്. പലരും ജീവിതത്തിൽ ഇടറി വീഴുന്നതു അവർ പാത തെറ്റി നടക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. കർത്താവിന്റെ അനുഭവത്തെ അവൻ നേരിട്ടതു നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. തനിക്കു കഷ്ടം നേരിട്ടപ്പോൾ യേശു എന്താണ് ചെയ്തത്? അവൻ തിന്മയെ നന്മ കൊണ്ടു നേരിട്ടു. ചിന്തയിലോ സ്വഭാവത്തിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ അവനിൽ യാതൊരു തെറ്റും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്തുവിനെ നിന്ദിച്ചപ്പോൾ, ശകാരിച്ചപ്പോൾ, പരിഹസിച്ചപ്പോൾ, ശാരീരികമായി ഉപദ്രവിച്ചപ്പോൾ എല്ലാം അവൻ ശാന്തനായി കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു. അവൻ പാപം ചെയ്തില്ല. അവന്റെ വായിൽ നിന്നു വഞ്ചനയൊന്നും പുറപ്പെട്ടില്ല. എല്ലാം സഹിച്ച് ദൈവത്തിൽ ഭാരമേൽപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അവൻ. മറ്റുള്ളവർ ശകാരിക്കുമ്പോൾ തിരിച്ചു ശകാരിക്കാതിരിക്കുകയോ ഭീഷണി പറയാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മനോഭാവം അനുകരിക്കത്തക്കതാണ്. ഒടുവിൽ അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക കൂടെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഇന്നു നമുക്കു ചുറ്റും കാണപ്പെടുന്ന സ്വഭാവവും യേശു വിന്റേതുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ എത്ര വ്യത്യാസത്തിലാണ് നമുക്കു ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്നതു എന്നോർക്കുക. ശകാരത്തിനും ദേഷ്യപ്പെടലിനും കിട്ടുന്ന പ്രതികരണം വിചിത്രമായിരിക്കും. അക്രമത്തെയും ഭീഷണിയെയും ശാന്തമായിട്ടാണ് യേശു ക്രിസ്തു അഭിമുഖീകരിച്ചത്. പ്രകോപനം തീരെയില്ലാത്ത സംയമനം പാലിച്ചവനായിരുന്നു കർത്താവ്. അറുക്കുവാൻ കൊണ്ടു പോകുന്ന ഒരാടിനെ പോലെ വായ് തുറക്കാതെ മൗനമായിട്ടാണ് അവനെ ക്രൂശിക്കാൻ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ യേശു പോയത്. അതിന്റെയർത്ഥം അക്രമത്തെ ചെറുക്കരുതു എന്നല്ല. പക്ഷെ അതു താഴ്മയോടെയാണ്. പ്രതികാരം നമുക്കുള്ളതല്ല. യേശുക്രിസ്തു കാണിച്ചു തന്ന മാതൃകയാണ് നാം അനുവർത്തിക്കേണ്ടത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടതയുടെ ഉദ്ദേശം

നമുക്കു അനുകരിക്കാവുന്ന ഒരു പെരുമാറ്റമാണ് ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതെന്ന ഒരു നല്ല ബന്ധത്തെ പത്രൊസ് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ കൂടുതൽ അവന്റെ കഷ്ടം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും പ്രയോജനത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ക്രിസ്തു കഷ്ടമനുഭവിച്ചതെന്നു പത്രൊസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ചുമന്നു. അവന്റെ അടിപ്പിണരുകളാൽ നമുക്കു സൗഖ്യം കിട്ടി.

യേശുവിന്റെ ക്രൂശിലെ മരണം നമുക്കു വേണ്ടിയുള്ള യാഗമായിരുന്നു. പാപ പരിഹാര യാഗമായിട്ടാണ് അതു തീർന്നതു. യേശുയാ പ്രവാചകന്റെ പ്രവചനമാണ് പത്രൊസ് ഉദ്ധരിച്ചത്. (യെശയ്യാവ് 55:5) പാപ ക്ഷമാപണം ഏവർക്കും ലഭ്യമാകേണ്ടതി

നാണ് മനുഷ്യപുത്രനായിരുന്ന ക്രിസ്തു ഉപദ്രവം സഹിച്ചത്. അതിന്റെ ഫലം നമുക്കെങ്ങനെ കിട്ടുന്നു എന്നു നാം അറിയണം. പാപസംബന്ധമായി മരിച്ചാൽ നീതിസംബന്ധമായി ജീവിക്കാം. (റോമർ 6:2-4)

ആശ്രയിക്കാൻ ഒരാൾ

ബാറ്റ്സെൽ ബി ബി

യുവാക്കളോട് പ്രത്യേകിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളോട് മുമ്പ് ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായി ജീവിതത്തോട് നിങ്ങൾക്കുള്ള തോന്നൽ എന്താണ് എന്നത്രെ, ഏതാണ്ടു അറുപതു ശതമാനത്തോളംപേർ അവരുടെ ഉത്തരത്തിൽ യോജിക്കുകയുണ്ടായി. ഭയം അതായിരുന്നു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. നിരാശ്രയരും ആകാഷയുള്ളവരുമായി അവർ തീരുവാൻ കാരണമെന്തെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ അവരുടെ ഉത്തരത്തിനു കാരണം കണ്ടെത്താം. ഇന്നത്തെ യുവാക്കളിൽ ഉത്കണ്ഠയാണ് അവരെ വേട്ടയാടുന്നത്. അതിനാൽ അവർ ഭയചകിതരായി മാറുന്നു. ഇതിനു എന്താണ് ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം?

നമ്മുടെ കണ്ണുനീരിന് പ്രാധാന്യമർക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നതിന് തർക്കമില്ല. പ്രകൃതിയുടെ സമ്മർദ്ദത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം വിഭിന്ന രൂപത്തിൽ നാം അനുഭവിക്കാറുണ്ട്. ചുഴലിക്കാറ്റ്, ഭൂചലനം, പേമാരി, കാട്ടുതീ എന്നിവ മൃഗങ്ങളെയും, മനുഷ്യരേയും പ്രകൃതിയെയും അതു പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും. ആകാ

ശത്രു പറന്നു പോകുന്ന പ്ലെയിനിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരും കടലിൽ കരയിൽ വലിയ വാഹനങ്ങളിൽ വലിയ വലിയ പദ്ധതികളും സ്വപ്നങ്ങളുമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന മനുഷ്യർ നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഇല്ലാതാകുന്നു. അപ്പോൾ പിന്നെ ഭയപ്പെടാതെ എന്തു ചെയ്യും?

ഈ ഭയം നിമിത്തമാണ് അത്യാഹിത സന്ദർഭങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാൻ മനുഷ്യർ പല കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും നടത്തുന്നത്. നഷ്ടപരിഹാരത്തിനായി ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതി രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാം ഇൻഷർ ചെയ്യുന്ന രീതി കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഇതിനൊടെല്ലാം നാം പോരാടികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രായമാകുന്നവർ മരണത്തോടു മല്ലിടുന്നു. മരണം സംഭവിച്ചാൽ അതു മറ്റുള്ളവർക്കു പ്രയോജനം കിട്ടുവാനും വഴി ഒരുക്കുന്നുണ്ട്. ഏതൊരു അത്യാഹിതത്തെയും നേരിടുവാൻ എല്ലാവരും ഓരോ വഴി കണ്ടെത്തുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ പോരാട്ടത്തിൽ മനുഷ്യർ എല്ലാവരും പരാജയം അടയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ മുൻകരുതലുകൾ വിദൂരമെന്നോ അനാവശ്യമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ പറയുന്നത്. മറിച്ച് അതു പോരാ എന്നാണ്. അവസാനം അവയൊന്നും നമ്മെ സംരക്ഷിക്കയില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. എന്നാൽ അതിൻ വളരെ കൂടുതൽ ആവശ്യമാണ്.

നിയന്ത്രിക്കുന്നതു ദൈവം

നാം ജീവിക്കാൻ കുറിച്ചും പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ ലോകത്തെ കുറിച്ചും ഉള്ള നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ദിശാബോധമുള്ളതാകണം. നമ്മുടെ ലോകത്തെ എന്താണ് അഥവാ ആരാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നത്? നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന കരുതലുള്ള ഒരു പിതാവിന്റെ നിയന്ത്രണം ലോകത്തിലില്ലേ? ഇല്ലെങ്കിൽ യാദൃശ്ചികമായി ഓരോന്നും സംഭവിക്കുകയായിരിക്കണം എന്നു ചിന്തിക്കാൻ

സാമാന്യ ബോധമുള്ള ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. വ്യക്തിത്വമില്ലാത്ത ഏതോ പ്രകൃതിദത്തമായി ശക്തിയാൽ ഇതൊക്കെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ വിശ്വാസം. പക്ഷെ അതിനൊന്നും തെളിയില്ലല്ലോ. മറിച്ച് ദൈവമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു അവന്റെ ശക്തമായ പ്രവർത്തികളെ നോക്കി നമുക്കു ഉറപ്പിക്കാം. അന്ധമായി നാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല. പിന്നെയോ ആത്യന്തികമായ വ്യക്തിത്വത്തിനുമായ ദൈവത്തെ കാര്യകാരണസഹിതം മനസിലാക്കി വിശ്വസിക്കുക. മനസലിവുള്ള പിതാവും സർവ്വാശ്വസവും നൽകുന്ന ദൈവവുമായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ (2 കൊരിന്ത്യർ 1:3)

നമ്മുടെ വേദനയിൽ, ദുഃഖത്തിൽ നമ്മെ പൂർണ്ണമായി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ ദൈവം തന്നെ. അപ്പസ്തലനായിരുന്ന പൌലോസ് അതിഘോരത്തോടെ തന്റെ അനുഭവത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സത്യമാണത്. പട്ടിണി, കൊടുങ്കാറ്റ്, ഉപദ്രവം, തടവ് എന്നിങ്ങനെ അസംഖ്യം കഷ്ടതകൾ നേരിട്ടവനായിരുന്നു പൌലോസ്. പക്ഷെ പൌലോസിനു സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തെറ്റിദ്ധാരണയുമുണ്ടായില്ല. കഷ്ടങ്ങളിൽ ഉള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടങ്ങളിൽ ദൈവാശ്വാസം നമുക്കു ലഭിക്കണം. പക്ഷെ അതു നാം തിരിച്ചറിയണം.

ഈ ഭാഗത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ആശ്വാസമെന്ന പദത്തിനു പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് പല പ്രവശ്യം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു. മൂല ഭാഷയിൽ ആ പദത്തിനു സഹായാഭ്യർത്ഥന എന്ന അർത്ഥമാണുള്ളത്. മറ്റാർക്കും കഴിയാത്ത സന്ദർഭത്തിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും.

നിരാലംബമായ അവസ്ഥയെ തരണം ചെയ്യാനുള്ള ദൈവ മനോഭാവം ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പുതിയ നിയമ കാലയളവിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഒരു കാര്യസ്ഥനായി അയക്കുമെന്ന യേശുവിന്റെ വാഗ്ദാനവും ഈ ഒരർത്ഥത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി തരുന്നു. ഒരു സഹായിയായും തുണയായും പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗീയ സഹായം ശക്തവും അനിവാര്യവുമാണ്. നമ്മുടെ ബലഹീനതയിലും അശക്തിയിലും നമുക്കു ദൈവികാശ്വാസം ലഭിച്ചാൽ നമുക്കു മുമ്പോട്ടു ചലിക്കാനാകും. ആത്മീയ ഉണർപ്പിനും ഉത്തേജനത്തിനും ദൈവത്തിന്റെ ആശ്വാസം ഉതകും.

ശക്തിയും ബലവും

കൊരിന്ത്യർക്കു പൌലോസ് എഴുതിയ ലേഖനത്തിലും ഈ ആശ്വാസാനുഭവം പൌലോസ് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. സഹോദരന്മാരേ ആസ്യയിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ കഷ്ടം നിങ്ങൾ അറിയാതിരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുമോ എന്നു നിരാശ തോന്നുമാറ്, ഞങ്ങൾ ശക്തിക്കു മീതെ അത്യന്തം ഭാരപ്പെട്ടു. അതെ ഞങ്ങളിൽ അല്ല മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ തന്നെ ആശ്രയിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ മരിക്കും എന്നു ഉള്ളിൽ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടി വന്നു. ഇത്ര ഭയങ്കര മരണത്തിൽ നിന്നു ദൈവം ഞങ്ങളെ വിടുവിച്ചു. വിടുവിക്കയും ചെയ്യും. അവൻ മേലാലും വിടുവിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ അവനിൽ ആശ വെച്ചിരിക്കുന്നു. (2 കൊരിന്ത്യർ 1:8-10) ദൈവത്തിന്മാത്രം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന ശക്തി പ്രകടനമാണ് പൌലോസും കൂടെയുള്ളവരും അനുഭവിച്ചത്.

സംരക്ഷണത്തിനും ആശ്വാസത്തിനും സ്വന്തം കഴിവിലും മനുഷ്യരിലും ആശ്രയിക്കുന്നവർ വളരെയുണ്ട്. ചിലർ

ശാസ്ത്രീയ സാങ്കേതിക വിദ്യയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ അവർക്കു നേരിടുന്ന ദുരിതത്തെയും കഷ്ടതയേയും പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവോ അതിലൊന്നിലും അവനു നിരാശ ഒഴിവാക്കുന്ന രീതിയിൽ ഫലം കിട്ടുന്നില്ല. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു ശരിയായ പരിഹാരം ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക തന്നെയാണ്. പ്രകൃതിയേയും മനുഷ്യരേയും സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടി കർത്താവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും പടകിൽ യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ കാറ്റു ശക്തിയായി വീശിയപ്പോൾ പടകു മറിയാറായി. ശിഷ്യന്മാർ, മരിച്ചു പോകുമെന്നു ഭയന്നു.

ഒരു മാതൃകാ ഇടവക

ജി. കൊവാൻ

ദൈവപ്രാർത്ഥനയായിരുന്ന പൌലോസ്, തന്റെ രണ്ടാമത്തെ സുവിശേഷീകരണ യാത്രയിൽ ഫിലിപ്പിയ വിട്ടു തെസലോനികയിൽ ചെന്നു അവിടെ ഒരു ഇടവക സ്ഥാപിച്ചു. യെഹൂദന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സുവിശേഷം നിരസിച്ചു. പക്ഷെ ഏതാനും യെഹൂദന്മാരും വളരെയധികം ജാതികളും ക്രിസ്തുവിനോടു അനുസരണത്തിലൂടെ പ്രതികരിക്കുകയുണ്ടായി. പൌലോസിനു ബെരോവ, അഥേന്, കൊരിന്ത് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്നതു കൊണ്ടു കഷ്ടിച്ചു ഒരു മാസം അവൻ അവിടെ ചെലവഴിച്ചു. തിമൊഥെയോസിനെ തെസലോനികയിലേക്കു മടക്കിയയ്ക്കുകയും പിന്നീട് കൊരിന്തിൽ വെച്ച് വീണ്ടും ഒന്നിക്കുകയും ചെയ്യാനായി പദ്ധതി ഒരുക്കി (പ്രവൃത്തി 17:1-18:55)

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനെ കുറിച്ച് ചില തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തിമൊഥെയോസിന്റെ വിവരണം വളരെ പ്രൊത്സാഹജനകമായിരുന്നു. (1 തെസലോനിക്യർ 4:8:5:6:2 തെസലോനിക്യർ 4:1:8) അതുപോലെ ചില വ്യക്തികളിൽ ശുദ്ധീകരണത്തെ കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നവും ഉണ്ടായിരുന്നു. (1 തെസലോനിക്യർ 4:1-8). കൂടാതെ സുവിശേഷ കൽപ്പനകളെ അവർ കർശനമായി മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു. (2 തെസലോനിക്യർ 3:6-15) എന്നാൽ പൊതുവെ നോക്കിയാൽ ഉപദ്രവം നേരിട്ട സമയത്തും അവർ തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവം വിശ്വസ്തതയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടെ നിലനിർത്തി വന്നിരുന്നു. തെസലോനിക്യ സഭയുടെ മാതൃകയിൽ നിന്നു ശരിയായ വിശ്വസ്ത എന്തെന്നു നമുക്കു പഠിക്കുവാൻ കഴിയും. പൌലോസ് അവർക്കെഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിന്റെ ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലേക്കു നമുക്കു ശ്രദ്ധ തിരിക്കാം. ചില അനുബന്ധ വാക്യങ്ങളും നോക്കാം.

സുവിശേഷത്തോടു ശരിയായ പ്രതികരണമായിരുന്നു അവരുടേത് (1:5-6)

തെളിയിക്കുന്ന ശക്തിയോടെ അവരുടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് വചനത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (1:5:2:1:12). കേൾവിക്കാരിൽ പ്രസംഗകന്റെ ഊർജ്ജവും താൽപര്യവും സ്വാധീനം ചെലുത്തും എന്നതു വാസ്തവം തന്നെ. എന്നാൽ ആളുകളെ രക്ഷിക്കുന്നതു സത്യമാണ്. സത്യം വിശ്വസിക്കുകയും സ്വീകരിച്ച് അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ആത്മാക്കൾ രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നത്. ഒരാൾ സത്യം കേട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അയാളുടെ മനസിൽ അതു വളർന്നു കത്തി ജ്വലിച്ചു പടരുന്നു.

അവർ വചനം കൈക്കൊണ്ടതു മനുഷ്യരുടെ വചനമായി ഉള്ള സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിന്റെ വചനമായിട്ടാണ് (1:6:2:13) അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരായി തീർന്നതു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ അക്ഷരികമായി അനുസരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. സുവിശേഷ വേലയിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ശിഷ്യന്മാർ സ്നേഹിക്കുന്നവരും ആത്മാക്കളെ കുറിച്ച് കരുതലുള്ളവരുമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ തെസലോനികയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി. (1:5-6 : 2:7-9) വിശുദ്ധിക്കു വേണ്ടിയുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ തീർപ്പാക്കൽ അവർ പങ്കിട്ടിരുന്നു. (2:10-120 യെഹൂദ്യയിലെ ദൈവസഭകളുടെ മാതൃക അവർ പ്രത്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രാദേശിക ആചാരങ്ങളോ ജാതികളുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളോ ഒന്നും അവർ സന്ധിയിലേക്കു കടമെടുത്തില്ല. അവർ കർത്താവിന്റെ അനുയായികളും അനുകാരികളും ആയിരുന്നു. (1:6) ക്രിസ്തുവിൽ ആയി തീർന്ന മറ്റു ശിഷ്യന്മാരെ പോലെ തന്നെ അവരും വിലയേറിയ വിശ്വാസത്തെ പങ്കിടുന്ന സത്യക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിച്ചു.

അവർക്കു നേരിട്ട കഷ്ടതയും ഉപദ്രവവും സഹിക്കുവാൻ അവരുടെ വിശ്വാസം അവരെ സഹായിച്ചു. അപ്പൊസ്തലന്മാരും യെഹൂദ്യാ സഭയിലെ അംഗങ്ങളും അതുപോലെ സഹിഷ്ണുത കാണിച്ചിരുന്നു. (1:6:2:4) പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതിനു ഉപദ്രവങ്ങൾ ഒന്നും അവർക്കു തടസമായിരുന്നില്ല.

പുറത്തുപോയി സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിൽ അവർ മാതൃകയുള്ളവരായിരുന്നു. (1:7-9)

സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തി എങ്ങനെ ആളുകളെ മാറ്റുന്നു എന്നു അവർ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. (1:7) വാസ്തവത്തിൽ

ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്കു അതു നല്ലൊരു മാതൃക തന്നെയായിരിക്കും (1 തിമൊഥെയൊസ് 4:12) സഭയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശുപാർശ. മറ്റുള്ളവർക്കു അനുകരിക്കാവുന്ന മാതൃക തന്നെയാണ്.

അവർ സുവിശേഷ പ്രകാരം ജീവിക്കുക മാത്രമല്ല, അവർ സ്വീകരിച്ച സത്യ വചനം മറ്റുള്ളവരോടു പ്രസ്താവിക്ക കൂടെ ചെയ്തു. (1:8) ഈ സുവിശേഷം അനേക ഹൃദയങ്ങളിൽ ചലനം സൃഷ്ടിച്ചു. അവരും ഈ വചനത്തെ മറ്റുള്ളവരിലേക്കു എത്തിച്ചു കൊടുത്തു. (2 തിമൊഥെയൊസ് 2:2) ദൈവത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സന്ദേശം അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ജീവിതത്തെ മാറ്റി മറിച്ചു. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ വിശ്വാസ ജീവിതവും അവരുടെ സുവി ശേഷ ഘോഷണവും ആളുകളിൽ പ്രകടമായ മാറ്റം വരുത്തി. ആത്മാർത്ഥതയും സത്യസന്ധതയുമുള്ള ശിഷ്യന്മാർ അവർക്കുണ്ടായ ചലനത്തെ മറ്റുള്ളവരിലേക്കു വ്യാപിപ്പിച്ചു. സ്വർഗ്ഗം ആഗ്രഹിക്കുന്നതും അതു തന്നെ. അങ്ങനെ ലോകത്തിൽ എങ്ങും ആത്മീയമായി ദാഹിക്കുന്നവർക്കു ശമനം ലഭിക്കും. തെസലൊനികൂയിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവർ സ്വീകരിച്ച സത്യം ഹൃദയപൂർവ്വം അവർ ആളുകളെ അറിയിച്ചു വന്നു. (1:8-9).

പരിവർത്തനത്തിനും ജീവിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനും അവർ മാതൃകയായിരുന്നു. (1:9-10)

അവർ വിഗ്രഹങ്ങളെ വിട്ടിട്ടാണ് തിരിഞ്ഞത് (1:9) ഒരാൾ ജീവനുള്ള സത്യദൈവത്തെ സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ തെറ്റായ ദൈവങ്ങളെ എടുക്കരുത്. പഴയ വിഗ്രഹാരാധനയോ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളോ പിന്നെ അയാൾ ചെയ്യരുത്. അത്തരം തെറ്റുകൾ ദൈവം അംഗീകരിക്കയില്ല. പിന്നീട് പഴയ

യാതൊന്നിനും ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കു തയ്യാറാകരുത്. അതാണ് തൈസലോനിക്യയിലുള്ളവർ ചെയ്തത്. അവർ പഴയതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു.

അവർ, ദൈവ പുത്രനായ ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടും വരുന്നതിനായി കാത്തിരുന്നു. (1:10). സന്ദേശത്തിലെ വാഗ്ദാനമായ കർത്താവിന്റെ മഹത്വകരമായ തിരിച്ചു വരവ് അവർ പൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊണ്ടു അതിനായി കാത്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ വിശ്വാസം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. (2 തൈസലോനിക്യർ 1:3) അവർ ഒരു തത്വത്തിലായിരുന്നില്ല ആശ്രയിച്ചിരുന്നതു. ഒരു വ്യക്തിയിലായിരുന്നു. സ്നഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ഒരു പ്രയത്നമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രത്യാശയ്ക്കു ദീർഘകാലമയോടെ കാത്തിരിക്കണമെന്നും ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

SATHYANADAM

TV PROGRAMME

TRUE GOSPEL MESSAGE

Speaker:

Bro.P.K. VARGHESE

Saturday 6 am to 6.30 am

On JAI HIND CHANNEL

കേൾക്കുക!

സത്യനാദം

ബ്രദർ.

പി.കെ വർഗ്ഗീസ്

പ്രസംഗിക്കുന്നു

എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും

രാവിലെ 6 മണിക്ക്

ജയ്‌ഹിന്ദ് ടിവിയിൽ

കേൾക്കുക!